

Sygn. akt III Ca 1205/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk

SO Anna Hajda (spr.)

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. na rozprawie sprawy

z wniosku T. S.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt I Ns 1529/11

postanawia:

1. **oddalić apelację;**

2. **zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Pawlik SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. akt III Ca 1205/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca domagał się ostatecznie ustalenia na rzecz uczestnika postępowania (...) SA za jednorazowym wynagrodzeniem ustanowienia służebności przesyłu dla infrastruktury napowietrznej linii elektroenergetycznej, posadowionej na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawczyni obejmującej działkę nr (...) położonej w R. KW nr (...) polegającego na prawie pozostawania i korzystania z istniejących na nieruchomości wnioskodawcy urządzeń przemysłowych tj. napowietrznej linii elektroenergetycznej, niskiego napięcia wraz z przyłączem zasilanej ze stacji transformatorowej nr (...) w celu przesyłu energii, utrzymania urządzeń przesyłowych, konserwacji, remontów, napraw, modernizacji, kontroli jak i wymiany na nowe oraz przyłączania przyszłych odbiorców, po trasie na której przebiega istniejąca linia przesyłowa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że przez opisaną nieruchomość będącą jej własnością przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna stanowiąca własność i wchodząca w skład przedsiębiorstwa uczestnika postępowania. Wnioskodawca wystąpił do uczestnika z wnioskiem o uregulowanie stanu prawnego dotyczącego

nieruchomości poprzez ustanowienie w drodze umowy służebności przesyłu, uczestnik jednak zaproponował wysokość wynagrodzenia nie do zaakceptowania przez wnioskodawcę.

W ocenie uczestnika wynagrodzenie, który również wniósł o ustanowienie na nieruchomości wnioskodawcy służebności przesyłu jej ustanowienie, a następnie wyliczenie wynagrodzenia winno nastąpić z pominięciem elementów będących faktycznie odszkodowaniem.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w punkcie pierwszym ustanowił na nieruchomości położonej w R. działka (...) o pow. 0.1060 ha oraz działka (...) o pow. 0.0485 ha opisanej w księdze wieczystej KW (...) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim (obecny właściciel T. S.) służebność przesyłu urządzeń, polegającą na prawie pozostawania i korzystania z istniejących na nieruchomości urządzeń przesyłowych, tj. napowietrznej linii elektroenergetycznej w celu przesyłu energii, utrzymywaniu urządzeń przesyłowych, konserwacji, remontów, napraw, modernizacji, kontroli, jak i wymiany oraz przyłączaniu przyszłych odbiorców po trasie, szlakiem wg punktów:

a) A – B – C – D – E – F – G – H – O – I – A - o pow. 405 m² na rzecz (...) S.A.

b) J – K – L – Ł – M – H – G – N – J – o pow. 98 m² na rzecz (...) S.A.

zgodnie z opinią sporządzoną przez geodetę uprawnionego S. M. z dnia 20 kwietnia 2012r, którą to opinię uczynił Sąd integralną część postanowienia.

Sygn. akt III Ca 1205/14

W punkcie drugim zasądzono od (...) S.A. na rzecz T. S. wynagrodzenie w kwocie 6237 złotych. W punktach trzecim i czwartym orzeczono o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych.

Postawą tej treści rozstrzygnięcia było ustalenie przez Sąd Rejonowy, że wnioskodawca jest właścicielem nieruchomości obejmującej działki o nr (...) o powierzchni 1060 m² i 485 m² położonej w miejscowości R., dla której Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śl. prowadzi księgę wieczystą nr (...). Działka ta znajduje się zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta R. na terenie zabudowy mieszkaniowej wraz z usługami ją obejmującymi. Nieruchomość nie jest obecnie zabudowana. Na nieruchomości wnioskodawcy przecinają się napowietrzne linie energetyczne średniego i niskiego napięcia oraz znajduje się słupowa stacja trafo. Strefę ograniczonego użytkowania nieruchomości przeznaczonej pod zabudowę stanowi taka część terenu, na której nie mogą znajdować się elementy budynków, a w trakcie budowy nie mogą być usytuowane stanowiska pracy, ani urządzane składowiska. (...) ograniczonego użytkowania przy uwzględnieniu, że prace budowlane przebiegają przy wyłączonej na ten czas linii wynosi 3 m liczone w poziomie od skrajnych przewodów linii średniego napięcia. Odstęp poziomy od skrajnego przewodu linii niskiego napięcia do budynku musi wynosić minimum 1,5 m

Powierzchnia strefy ograniczonego użytkowania na której usytuowane są urządzenia elektroenergetyczne wraz ze strefami ochronnymi wokół nich na działce (...) wynosi 405 m², zaś na działce (...) wynosi 98 m². Wartość 1m² gruntu nieruchomości wnioskodawcy wynosi 49,73 zł. Wnioskodawca nabył nieruchomość jako działkę budowlaną z zamiarem urządzenia na niej parkingu związanego z prowadzoną obok działalnością gospodarczą oraz celem wybudowania na niej budynku mieszkalnego w przyszłości. Na nieruchomości wnioskodawcy uczestnik często dokonuje prac remontowych posadowionej infrastruktury bez uzgodnienia z właścicielem.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, iż zgodnie z art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Stosownie zaś do art. 3052 § 2 k.c. jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1, właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Przebieg linii średniego i niskiego napięcia po działce wnioskodawcy był pomiędzy uczestnikami bezsporny. Bezspornym była także okoliczność ustanowienia za jednorazowym wynagrodzeniem służebności przesyłu polegającej na prawie pozostawania i korzystania z istniejących urządzeń.

W sprawie ostatecznie sporna była wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego celem ustalenia wysokości wynagrodzenia. Rzeczoznawca majątkowy M. J. ustalił wysokość aktualnej wartości rynkowej 1m² gruntu przeznaczonego pod służebność. Wnioskodawca kwestionował opinię z powodu przyjęcia przez biegłego współczynnika

Sygn. akt III Ca 1205/14

kapitalizacji będącego odwrotnością stopy zwrotu na rynku kapitałowym – znacznie obniżającym wartość rynkową służebności przesyłu. Biegły wskazał, że wzór zastosowany do wyceny wysokości wynagrodzenia, w którym występuje współczynnik kapitalizacji W_k jest podstawowym wzorem na obliczanie wartości nieruchomości w podejściu dochodowym. Standard (...) 4 nie określa sposobu wyceny nieruchomości tylko sposób określania wartości służebności przesyłu, co jest pochodną wyceny nieruchomości.

Natomiast uczestnik postępowania zarzucił, że przy wycenie gruntu biegły nie uwzględnił, iż przez nieruchomość przebiega linia elektroenergetyczna. W tym zakresie wskazał Sąd Rejonowy, że uszczerbek właściciela związany z pogorszeniem nieruchomości tylko w następstwie zbudowania na niej i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych jest rekompensowany świadczeniem, jakie może on uzyskać za obciążenie jego prawa służebnością przesyłu. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności (art. 305² k.c.) powinno równoważyć zatem wszelki uszczerbek związany z trwałym obciążeniem nieruchomości. Wbrew twierdzeniom uczestnika postępowania właściciel nieruchomości nie może skutecznie dochodzić od nieuprawnionego posiadacza służebności przesyłu naprawienia szkody z powodu obniżenia wartości tej nieruchomości, związanego z normalnym korzystaniem z nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści takiej służebności (uchwała SN z dnia 8 września 2011r. III CZP 43/11). Z uwagi na to oddalono wniosek uczestnika postępowania o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 9 października 2013 r. w sprawie VCSK 491/12 wskazał, że użycie w art. 305² k.c. przymiotnika „odpowiednie” co do wynagrodzenia oznacza, że przewidziane w tym przepisie wynagrodzenie powinno być ustalane każdorazowo indywidualnie i dostosowane do okoliczności w danej sprawie.

Przy ustalaniu wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu należy brać pod uwagę, że służebność będzie wykonywana w pasie eksploatacyjnym niezbędnym właścicielowi urządzeń do obsługi sieci. Pas eksploatacyjny to pas trwałego ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości powodującego zmniejszenie wartości nieruchomości. Zgodnie z art. 305 (2) kc powierzchnia zajęta pod pas służebności powinna być wyznaczona w zakresie koniecznym do właściwego korzystania z urządzeń. Obliczona przez biegłego powierzchnia pasa koniecznego do dokonywania zabiegów eksploatacyjnych wynosi 405 i 98 m² w pasie 3 i 1,5 m od skrajnych przewodów. Do obliczenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu bierze się pod uwagę szerokość pasa eksploatacyjnego dla linii napowietrznej gdyż tylko ta część nieruchomości jest konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń. Ustanowienie służebności przesyłu w niniejszej sprawie stanowi obciążenie nieruchomości wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania w granicach nieruchomości obciążonej tj. prawie dostępu do posadowionego na nieruchomości słupa oraz przebiegającej nad powierzchnią nieruchomości linii średniego napięcia w trakcie konserwacji. Tak obliczona wysokość wynagrodzenia jest proporcjonalna do stopnia ingerencji posiadacza w treść prawa własności i uwzględnia wartość nieruchomości. Oczywistym przy tym jest, że za ustanowienie służebności należy się uprawnionemu wynagrodzenie, a nie odszkodowanie. Wynagrodzenie inaczej jest ceną na ustanowienie ograniczonego prawa rzeczowego, natomiast odszkodowanie stanowi formę naprawienia szkody i ewentualne roszczenie odszkodowawcze

podlega rozpoznaniu w innym trybie, nadto przy ocenie jego zasadności brać należy zupełnie inne przesłanki niż te, które

Sygn. akt III Ca 1205/14

brane są pod uwagę przy ustalaniu wynagrodzenia. Wynagrodzenia za ustanowienie służebności stanowi iloczyn 1m^2 gruntu i powierzchni wynikającej z opinii geodety.

Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej przytoczone okoliczności Sąd Rejonowy na mocy wyżej cytowanych przepisów orzekł jak w sentencji.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 520 §2 k.p.c., a to mając na względzie sprzeczność interesów uczestników postępowania.

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodził się uczestnik postępowania wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w części zasądzającej od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwotę 6.237,00 złotych tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, w części zasądzającej od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 3.777,09 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz w części nakazującej pobranie od uczestnika postępowania na rzecz Skarbu Państwa kwoty 176,97 złotych tytułem kosztów sądowych. Zatem apelacją objęto punkty 2,3 i 4 postanowienia.

Skarżący zarzucił: - naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie błędnej oceny dowodu z opinii biegłego M. J., w wyniku czego wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu została zawyżona; - naruszenie art. 520 §2 i 3 k.p.c. i obciążenie kosztami postępowania uczestnika, podczas gdy uczestnik proponował wnioskodawcy wynagrodzenie za służebność w kwocie 3.500,00 złotych i podczas gdy prawidłowo ustalona wysokość tego wynagrodzenia nie powinna przekraczać tej kwoty, a więc koszty postępowania winien ponieść w całości wnioskodawca; - naruszenie prawa materialnego art. 305² §2 kc poprzez zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, które nie jest odpowiednie.

W apelacji zawarty został wniosek o dopuszczenie dowodu z pisemnej uzupełniającej opinii biegłego M. J. na okoliczność wyliczenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu z uwzględnieniem faktu, iż do obniżenia wartości nieruchomości doszło w przeszłości, a więc wartość służebności przesyłu winna zostać wyliczona w oparciu o tę obniżoną wartość rynkową nieruchomości, a także z uwzględnieniem niższych współczynników współkorzystania z nieruchomości.

Ostatecznie skarżący domagał się zmiany postanowienia w zaskarżonej części i zasądzenia od uczestnika na rzecz wnioskodawcy jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w kwocie ustalonej na podstawie uzupełniającej opinii biegłego, a także zasądzenia od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kosztów postępowania za obie instancje.

W piśmie procesowym z dnia 9 lipca 2014 roku wnioskodawca domagał się oddalenia apelacji w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika postępowania nie mogła odnieść zamierzonego skutku wobec trafności zaskarżonego orzeczenia.

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie wnioskodawcy przyjmując, że ma ono źródło w regulacji art. 305² § 1 k.c. a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Sygn. akt III Ca 1205/14

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu orzeczenia wiarygodnych źródłach dowodowych i co należy podkreślić w istocie nie były w apelacji kwestionowane.

Zawarte w niej zarzuty w istocie kwestionują ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego (subsumcję ustalonego stanu faktycznego i jej wynik; sposób ustalenia i określenia wysokości wynagrodzenia) i jako takie nie mają wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa.

Roszczenie skarżącej ma swe prawne odniesienie we wskazanej powyżej regulacji prawnej i w tej części ocena prawna nie była kwestionowana w apelacji, a Sąd odwoławczy w całości ją podziela i przyjmuje za własną.

Ustanowienie na rzecz uczestniczki postępowania żądanej służebności rodziło prawo wnioskodawcy do otrzymania od niej „odpowiedniego wynagrodzenia”.

Podkreślenia wymaga, że prawodawca nie określił bliżej kryteriów jakim powinno ono odpowiadać, pozostawiając to judykaturze i doktrynie prawa.

Zarówno w judykaturze jak i w doktrynie prawa podkreśla się, że wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu jest konstrukcyjnie oraz funkcjonalnie podobne do wynagrodzenia należnego właścicielowi nieruchomości obciążonej za ustanowienie służebności drogi koniecznej (art. 145 § 1 k.c.) i przy ustalaniu jego wysokości zaleca się posiłkować się dorobkiem judykatury i doktryny dotyczącym tej instytucji prawa.

Dlatego generalnie powinno ono być ustalone na podstawie cen rynkowych, a jako kryteria pomocnicze należy wziąć pod uwagę: zwiększenie wartości przedsiębiorstwa, którego składnikiem stała się służebność (zob. art. 55¹ pkt 3 k.c.), ewentualne obniżenie wartości nieruchomości obciążonej i straty poniesione przez właściciela nieruchomości obciążonej.

Z uwagi na faktyczną niemożność wyliczenia wynagrodzenia w oparciu o korzyści uzyskiwane przez przedsiębiorcę (zwiększenie użyteczności przedsiębiorstwa przesyłowego) należy je określić przede wszystkim z perspektywy interesów ekonomicznych właściciela nieruchomości obciążonej (por. w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 02 2013r. – IV CSK 440/12, LEX nr 1294169).

Jednocześnie brak w omawianej regulacji kryteriów mających zastosowanie przy określeniu rozmiaru wynagrodzenia oznacza, że ustawodawca pozostawił sądowi swobodę polegającą na indywidualizacji ocen w tym zakresie, sformułowanych na podstawie określonego stanu faktycznego, które mogą także wynikać z ogólnych reguł porządku prawnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 02 2013r.- IV CSK 440/12, LEX nr 1294169),

Wynagrodzenie przewidziane w art. 305² § 1 k.c., ma przy tym w pełni i najczęściej jednorazowo wynagradzać właścicielowi nieruchomości obciążonej wszystkie negatywne skutki wynikające z ustanowienia służebności przesyłu,

Sygn. akt III Ca 1205/14

Jako kryteria pomocnicze należy uwzględnić zarówno rodzaj, rozmiar, położenie, właściwość i sposób eksploatacji urządzeń przesyłowych, jak i rodzaj, powierzchnię i przeznaczenie nieruchomości obciążonej, zakres ingerencji w tę nieruchomość, ewentualne obniżenie jej wartości, straty psychiczne i materialne oraz utracone korzyści właściciela nieruchomości obciążonej.

Dlatego ustalenie jego wysokość nie jest wynikiem prostego przeliczenia określonych wskaźników lecz wypadkową wielu czynników wpływających w konkretnym przypadku na zakres władztwa właściciela nieruchomości, ich sytuację faktyczną, materialną i prawną.

Z tego powodu – skoro jego ustalenie zostało pozostawione uznaniu sądu - może być skorygowane przez Sąd odwoławczy tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, jako rażąco wygórowane lub rażąco niskie (odpowiednio, por. w orzeczeniu Sądu Najwyższego 9 07 1970r. III PRN 39/70, OSNCP 1971, Nr 3, poz. 53, dotyczącym pozostawionej sądowi swobodzie w ustalaniu wysokości zadośćuczynienia).

Z taką zaś sytuacją nie mamy jednak do czynienia w sprawie.

Zarówno w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji jak i w apelacji skarżąca w istocie podnosiła, że wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu powinno być wyliczone „z pominięciem elementu odszkodowawczego (utruty wartości nieruchomości)” i nie może ono uwzględniać odszkodowania za utratę przez nieruchomość w przeszłości wartości na skutek posadowienia na niej urządzeń przesyłowych (związane z tym roszczenie odszkodowawcze powinno być dochodzone oddzielnie i uległo przedawnieniu), lecz należy je ustalić w oparciu o aktualną wartość nieruchomości uwzględniającą posadowienie tych urządzeń i rekompensować uczestnikom postępowania tylko ograniczenia w wykonywaniu władztwa nad nieruchomością związane z ustanowieniem służebności przesyłu.

Stanowisko to jest wadliwe. Prowadzi ono bowiem do pozbawienia właściciela nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu możliwości uzyskania rekompensaty za częściową utratę wartości rynkowej nieruchomości na skutek posadowienia na nieruchomości urządzeń przesyłowych, gdyż z chwilą ustanowienia tej służebności przedsiębiorca uzyskuje tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, co wyłącza możliwość dochodzenia przez właściciela nieruchomości obciążonej roszczeń na podstawie art. 415 k.c. i 405 k.c., a ich hipotetyczny zakres za wcześniejszy okres (po posadowieniu urządzeń przesyłowych do ustanowienia służebności przesyłu) nie obejmuje częściowej utraty wartości nieruchomości obciążonej, bowiem w tym czasie przysługiwało właścicielowi nieruchomości roszczenie negatywne z art. 222 § 2 k.c. przez co utrata jej wartości nie była trwała (w przewidziany prawem sposób właściciel mógł doprowadzić do usunięcia urządzeń przesyłowych z jego nieruchomości).

W wyniku ustanowienia przez Sąd Rejonowy służebności przesyłu wnioskodawcy zmuszeni są znosić na swej nieruchomości posadowienie przez skarżącą stacji transformatorowej oraz linii elektroenergetycznych połączonych z tą stacją oraz umożliwić skarżącej korzystanie z nieruchomości w celu przesyłu energii elektrycznej, utrzymania urządzeń, ich konserwacji, remontów, napraw, modernizacji, kontroli,

Sygn. akt III Ca 1205/14

wymiany na nowe oraz przyłączenia przyszłych odbiorców po trasie, po której przebiegają istniejące już kable podziemne.

Z uwagi na charakter ustanowionego prawa powyższe ograniczenia mają w zasadzie charakter trwałe.

Biorąc zatem pod uwagę zakres i rodzaj ingerencji skarżącej w nieruchomość wnioskodawców postępowania przyznane im jednorazowe wynagrodzenie w kwocie 6.237,00 złotych nie jest zatem niewspółmiernie nieodpowiednie. Wynagrodzenie to zostało wyliczone w oparciu o opinie biegłego ustanowionego w sprawie, którego wiedza merytoryczna, stanowczość i jednoznaczność wniosków nie mogą budzić wątpliwości. Z tej przyczyny wniosek dowodowy zawarty w apelacji został oddalony.

Dlatego w materiale sprawy brak jest podstaw do jego skorygowania przez Sąd odwoławczy i apelacja uczestnika jest bezzasadna.

Także brak jest podstaw do korygowania orzeczenia Sądu Rejonowego w przedmiocie kosztów postępowania. Niniejsze postępowanie toczy się w trybie nieprocesowym, zatem podstawę prawną orzeczenia w przedmiocie kosztów tego postępowania bez wątpienia stanowi przepis art. 520 kpc. Nie może budzić wątpliwości, że interesy uczestników postępowania były sprzeczne. W tej sytuacji prawidłowo Sąd Rejonowy obciążył uczestnika postępowania tymi kosztami, stosownie do dyspozycji § 2 powołanego wyżej przepisu.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego apelację wnioskodawczyni jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do art. 520 § 3 kpc w zw. z § 6 ust. 4 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Anna Hajda SSO Tomasz Pawlik SSO Magdalena Balion - Hajduk